

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache
Redactor de carte: Corina Mihalache

Volum apărut cu sprijinul GyK - Bucuria Naturii SRL, Mangalia,
manager: bioterapeut Gica Staicu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ARDELEANU, ANA
Jocul cuvintelor fără lacăte / Ana Ardeleanu. - Apahida :
Neuma, 2022
ISBN 978-606-9610-37-4

821.135.1

ANA ARDELEANU

Jocul cuvintelor fără lacăte

Editura
NEUMA
2022

academia răbdării

ai inventat academia răbdării
consumatoare tenace a fiecărei clipe
în interiorul căreia
zboară în zig-zag poetul
cu o aripă nonconformistă

nimeni nu-i oferă șansa
modificării aripilor
pentru a plana
apoi ateriza ca un învingător
pe platforma inspirației
nici nu-i spală fața de trei ori
cu laptele crinilor
cât să aibă siguranța
că nu poate fi recunoscut
printre urșii polari
nici printre lebedele
ce au părăsit lacul
dansând fără parteneri și patine
pe conturul unei ore
prea permisivă cu poemele
ce aspiră la glorie

trăiesc sentimentele acelea adânci
cum rădăcinile copacului dinamită
scriu cereri pe propria hârtie
pentru a primi apă și săruri minerale
un vierme care să le treacă strada
și-un melc lipicios sub tălpi

tac pentru că așa am fost programată
din butonul roșu
unii cred că ar fi vorba despre butonul iubirii
eu zic că ar fi butonul rușinii
față de clauzele compromise
care nu au știut să păstreze magia
sub vălul dimineților de aur
acum îmi zgârie corpul cu un ciob de vânt
pentru a-i determina grupa sanguină și clasa
descoperind astfel îngerii rămași treji
căci drogul iubirii ține de joi până duminică
nu depinde niciodată
de cel care îmi măsoară temperatura
privirea sa nu are mercur
nu știe să se ridice în picioare înăuntrul ideii
atunci când viscolul poeziei
ațipește pe umărul meu
iar sentimentele ca niște lipitori
îmi sug răul din sânge

mă așez lângă mine

din ce în ce mai aproape
mă cuprind cu mâna ca pe un bibelou
atentă să nu mă fac țândări
după ce îmi voi fi mângâiat barba
mă voi fi pișcat de umerii obrazilor

desigur roșul lor e o pasăre însângerată
de care se agață zilele orele clipele
lucrate la masa de modelaj
unde disciplina e disciplină și arta e artă
însă eu stau la masă
cât să dau cu briantină pe părul lor
să le deturnez sensul

mai nou simt lângă mine un cadavru
cineva și-a lăsat propriul cadavru
cu fața la mine
mai alaltăieri era figurina de ceară
a unei intenții topite
peste literele din ochii
pe care nu i-am închis niciodată
niciodată nu am vrut să fac din ei
vrăjmașul propriei lucidități
ce refuză cafeaua
plimbându-și doar degetul
în jurul ei

și-atunci pe cine să întrebi dacă mai există
măcar într-un top de hârtie
între filele albe
între literele negre
în tulpina de brad
nu-mi întoarce spatele

nu-mi întoarce spatele

am să te mușc cu privirea
de omoplatul drept
pentru a simți în gestul meu
toate întâmplările
de la căderea Romei
până la fake news-urile penibile
ale secolului XXI

nu-mi întoarce spatele
pentru că voi scrie pe el
tot ce m-a învățat omul rău
ce latră ca un câine în inima mea
ecoul poate sparge bula existenței
și-atunci ce mai poți aștepta de la mine
să caut cu mâinile goale
prin jăraticul unei perspective
ce mă va îmbrăca
în mătăsurile cumpărate
de la un samsar
ce mi-a prins mâinile de la încheieturi
le-a rupt umbra
lovindu-mi gleznele
cu ea

nu vei degera în poemul meu

sunt prea multe lacrimi calde
locuri comune și crime comandate
comise în numele unui timp
al cărui corp s-a maculat
ascunzându-se sub impermeabilele nopții

în noul poem nu vei spune replica
pe care o cunoști de mii de ani
cu alt parfum se dau cuvintele acum
alt sânge se trezește în fiecare dimineață
în corpul său de soldat
fără a ști însă în slujba cui se află
cine îi plătește solda unei vinovății întregi

orice calcul făcut la firul ierbii
ar reteza din rădăcină
tulpinița clipei ce ți s-a dat

faci însă un mic compromis
pentru poemul dedat la concluzii grave
îi extragi sensul cu forcepsul
eliberând uterul ideii
în care am fost descoperiți stând în aceeași bancă
cu coatele așezate pe paginile altor idei
ce le-au depășit pe primele chiar în curbă

numai că accidentul n-a avut loc
asta datorită profesorului de logică
care dirija circulația ideilor de bază
de pe creanga ca de salcie
a arborelui genealogic

niciodată nu mi-am însușit gramatica urii
întotdeauna m-am îmbrăcat în roșu
pentru a putea vorbi despre iubire
am acceptat spinii săi
experiențele din piele de căprioară
mersul lor în fața lupului vinovat
nu-l urăsc nici nu-l condamn
pentru ucidere din culpă

textele scrise pe note grave
alcătuiesc repertoriul altei dureri
care o fi aceea
poate cea din centrul cerului
acolo unde privesc fix
fără a înțelege ceva din grimasa trimisă
un feedback sub formă de ploaie cu tunete

nu, nu vreau să urăsc
lângă mine e sudul
ce lovește cu piciorul unei temperaturi maxime
în tibia nordului
ca într-o minge din piele de focă
dar cine-i cel care observă incidentul
iepure polar nu e
nici pinguin
e o biată marmotă
ea pare a fi vinovatul din umbră

măsori fenomenul care mă face să exist
măsori diametrul cercului din jurul florii
coliba unchiului tom
bârlogul ursului păcălit de vulpe
triunghiul rămas nemăsurat
reprezintă inima mea vulnerabilă
fără vârfuri și fără dor

ai face bine să rupi instrumentul de apreciere
pentru a lupta corp la corp
respirație lângă respirație
mărind cercul din jurul florii
pentru a marca fenomenul victoriei
care își aprinde pipa înainte de vreme
după ce a mestecat tutunul
între dinții unei vârste
ce a sfărâmat ideea de cerc
nu este posibil
atunci de ce nu formăm un cub
din propriile corpuri
predispuse la contorsiune și primăveri
ce ne-ar putea picta cu verde toate fețele
pe care niciun corb n-ar îndrăzni să se așeze
pentru a lua în cioc povestea
și pentru a-și introduce cubul
în propriul buzunar